

Donald Keyhoe:

„Gusar v oblakih“

Letalski roman

19. poglavje.

Mary je prebledela in Dick je gledal, kakor da je treščilo vanjo. Doroteja Curtisova jo je merila s plamtečimi očmi. A že je Mary rešila položaj.

»Ne umejte me napak!« je vzklila. »Prišla sem k vam po pomoč, zakaj vi lahko pomagajte. In pomagati mi morate — morate, slišite? Kolnem se vam, da je moj oče nedolžen. Oče ni storil tega strašnega dejanja. Oh, če bi mogli vsaj minuto govoriti z njim, pa bi videli, da je resnica, kar vam pravim!«

»Čitla sem poročilo. Kako naj ne verjamem dokazom?« Glas Mary Randove je zadrl. »Za Boga vas prosim, pomagajte nam! Izgubili ste moža, ki ste ga ljubili. Vem, koliko ste morali trpeti. Dobro vem. A pomislite, da ljubim svojega očeta, ki je nedolžen!«

Odkritost njenih besed in njenega obraza sta zmaga. Plavalas deklica je območilo; videti je bilo, da se njeno prepričanje majo.

Nato si je zdajci pritisnila roke na oči in zahtevala z grenkimi srce trgajočimi solzami onemoglega kesanja. A Mary jo je ovila z rokami ter jo nežno stisnila k sebi; njen obraz je bil ves resen od žalosti.

O kaski sovražnosti ni moglo biti več govora. Doroteja Curtisova je kmalu vzdignila svoj solzni obraz.

»Nisem se mogla premagati,« je zamrmrala. »Tako rada sem ga imela.«

Z dolgim, globokim pogledom se je ozrla v Mary. Videti je bilo, da ji zdaj neomejeno zaupa.

»Morda je res, da je vaš oče nedolžen,« je dejala. Napak je bilo, ko sem rekla, da je kriv. Pomagati vam hočem, kakor le vem in znam.«

Tedaj sta jo jela izpraševati o Lawsonu in o tem, s kakšnimi ljudmi je bil znan, s kom je občeval in komu je kdaj pisal.

»O sebi je govoril le malokdaj. Časih je kaj omenil o Mr. Trentu.«

Tako se je razgovorila o Lawsonu. Nežno je omenjala majhne podrobnosti, opisovala ga, kak čudak je bil, ter povedala neko njegovo prigodo. Dickov obraz je postal čedalje bolj razočaran.

»Ali ga niste nikoli videli s kom takim, ki bi se vam zdel zmožen, da bi bil izvršil ta rop?«

Zmajala je z glavo. Nato je zdajci vzklila:

»Počakajte! Nekoga se spominjam.«

»Kdo je bil?«

Človek, ki ga nisem prej nikoli videla. Bilo je tisto zadnje moč. Najprej sva bila v gledališču. Potem je šel Lawson za trenutek z menoj. Govorila sva — o bodočnosti. Tedaj pa je nekdo pozvonil pri vratih in vprašal zanj. Lawson je šel pogledat. Povedal mi je, da stoji zunaj nekdo, ki bi rad govoril z njim in kateremu je bil rekel, da bo tisti večer pri meni. Nato sta šla v drugo sobo in zaprla vrata za seboj.«

Bila le poceni čutarica iz cizeliranega srebra.

»Ali ste ju slišali, kaj sta govorila?«

»Ne. Kvečjemu včasih kako besedo. Mislim, da je tujec enkrat dejal: »Morate! Pravim vam, da jih moram dobiti,« — a z gotovostjo se ne spominjam. Čez nekaj časa je odšel in Jack se je vrnil. Njegov obraz je bil mračen. Povedal mi je, da je bil nekdo pri njem in da je hotel dobiti denar na posodo. Kmalu nato mi je voščil lahko noč, ker mu je bilo zgodaj jutraj odleteti.«

»In prav nič ne slutite, kdo bi utegnil biti tisti človek?«

»Prav nič. To je vse, kar vem.«

Kratek premolk je nastal in vsi trije so se zamislili. A zdajci se je oglašila Doroteja Curtisova:

»Oh, nekaj sem pozabila. Ne vem, ali vam bo ta podrobnost kaj koristila ali ne. Ko sem pozneje prišla v tisto sobo, sem našla majhno srebrno čutarico. Jack ni pil. Vedela sem, da jo je moral

pozabiti njegov neznani gost.«

Dick je skočil na noge. »Ali jo še imate?«

»Ne vem. Vse svoje stvari sem poslala domov. Nekaj prtljage sem že izločila. Ali res mislite, da bi vam čutarica kaj koristila?«

»Če najdemo čutarico, lahko najdemo človeka, ki je tisti večer govoril z Jackom! In če ga najdemo, smo našli morilca!«

Doroteja Curtisova je pustila Mary in Dicka sama. Dolgo časa se ni vrnila v sobo. Dick je bil preveč nemiren, da bi bil mogel sedeti na mestu. Mary je časih rekla kako besedo, a videti je bilo, da sama ne pričakuje odgovora.

Naposled se je plavalas deklica vrnilo. Prišla je k Dicku in mu nekaj pomolila.

Bila je poceni čutarica iz cizeliranega srebra. Vsi trije so sklonili nad njo glave. Na eni strani je imela globoko vijugasto prasko s kljuko na koncu. Drugih znamenj, po katerih bi jo bil mogel kdo spoznati, ni bilo.

Dick jo je obračal med prsti. Nato se je spogledal z Mary in se nasmehnil.

»Kakor hitro se vrneva domov, poklem od draguljarja do draguljarja. Videti je, da še ni stara. Mislim, da ne bo težko najti tistega, ki jo je prodal!«

Njuno iskanje je bilo pri kraju. Vse je kazalo, da je obrodilo nekakšen uspeh. Toda Mary je še ostala z Dorotejo Curtisovo. Očividno je bila pognala med mladenkami kal čutne simpatije — res nepričakovan konec srečanja, ki se je bilo pričelo s toli neprikrito sovražnostjo.

Doroteja je naposled pregovorila Mary, da je prenočila pri njej, med tem ko si je Dick najel sobo v najbližjem hotelu. Božal je dragoceno čutarico ter vedno iznova segel v žep in jo otipaval, kakor bi se bal, da mu ne bi izginila.

Drugi dan popoldne sta z Mary dospela v mesto, kjer je bilo Randovo letališče. Prodajalne so bile še odprte a veliko časa jima ni več ostajalo.

Neutegoma sta se peljala v največjo zlatarsko trgovino in vprašala za lastnika. Dick je potegnil čutarico iz žepa.

Ali bi mi lahko povedali, kdo je to kupil?« je vprašal.

Zlatar ga je pogledal z nasmeškom v očeh.

»Ne morem, ker nisem čarovnik.«

»Kako mislite?«

»Čutaric po tem vzorcu je bilo prodanih na stotine. Pri nas te vrste že davno nimamo. A mislim, da smo jih o Božiču razpečali nekaj tucatov.«

»Tedad menite, da nikakor ni moči dognati?«

»Po moji človeški pameti: ne!«

Ta odločna beseda je odkrila Dicku grenko resnico. Spet jima je šlo po vodi. Pot do razpletke je bila še vedno prav tako dolga, kakor ob pričetku iskanja.

„Ljudska samopomoč“ v Mariboru išče za mesto Ljubljano in večje kraje Slovenije 12879

poverjenika
z lastno pisarno

Ponudbe na „Ljudska samopomoč“ v Mariboru.

Tovarna nogavic Beograd.
Katančka št. 38
išče zastopnika za Slovenijo.

Izdejuje samo moške nogavice. — Javiti se je naravnost tovarni. 12807

Makulturni papir
po 4 Din kg

Naslov v oglasnem odd. »Jutra«

Razpis.

Direkcija državnega rudnika Velenje
nabavi na dan 11. novembra
250 m³ jamskega lesa.

Na dan 18. novembra 1929.

2000 kg bučnega olja in

2000 kg Schichtovega mila znamke

„Jelen“.

Natančnejši pogoji se dobe pri podpi-

sani direkciji.

Iz pisarne Direkcije drž. rudn. Velenje,

št. 10.746-II-29.

Pietene vestje

in puloverje za dame, gospode in deca v veliki

izbiri priporoča

L. URBANČIČ, Miklošičeva ulica 28

Cene konkurenčne!

V gostilni in vinotoku Viktor Sedej
Kolodvorska ulica 28

se točijo vina: belo, rdeče in črno

liter Din 12.—

Trierje,
slamorenice,
reporeznice,
brzoparilne in
lito kotle,
kotle za žganje
brane in pluga, peči in
štedilnike,
mesoreznice,
orodje za sadjarje in
vse poljedelsko orodje

Vam tudi po najnižjih cenah!

Franc Stupica
železnina

Ljubljana, Gosposvetska 1

Prevzem kolodvorske restavracije Gorenjski kolodvor!

Slavnemu občinstvu vjudno naznanjam, da sem z 1. novembrom t. l. prevzel znano kolodvorsko restavracijo „GORENJSKI KOLODVOR“ v Ljubljani. Točji bodev pristna štajerska, dolenska in dalmatinska vina. Za najboljšo kuhinjo jamči moja strokovna naobrazba kot večletni plačilni natak raznih ljubljanskih restavracij. Na razpolago bodo tudi raznovrstna mizna jedila in delikatese. — Za mnogobrojen obisk se najvjudneje priporoča RUDOLF ZAFUTA, restavrat.

Za 20% kronske bone

(Priznanice za pridržanih 20% kronskih bankovcev ob njih žigosanju)

plača 40% nominalne vrednosti

Upravništvo »Merkur«, Ljubljana Večna pot 5, Telefon 3052.

Čevlie, nogavice in pletenine

kupite najceneje pri

ELDORADO, Ljubljana

Stari trg št. 11a

**Kupimo
enega ali
dva kotla**

(stara) od skupne vsebine cca 8
kub metr v primerna za shranjevanje
olja. — Ponudbe na ogl. odd. Jutra
pod br 6033.

**Važno za
kapitaliste!**

Za podjetje v Beogradu sprejme se soliden družnik (družba ali oseba) s kapitalom do 500.000 Din z ali brez osebnega sodelovanja za razširjenost, zelo dobro vpeljano, popolnoma likvidno industrijsko podjetje, zajemljena v naprej vsa prodaja s sigurnim zashukom 80—100 in več %.

Zelo ugodna prilika za poslovne osebe in za sigurno placiranje denarja.

Samo resne in solidne ponudbe interesentov poslati na naslov: RUDOLF Mosse, pod »Sigurnost br. 720.« 12764

Zahvala 12880

Povodoma težke izgube smrti mojega nepozabnega moža, gospoda.

Hinko Rebernika

brivskega mojstra v Krškem,

se mesto posebne zahvale vsem tem potom zahvaljujem, kateri so bili pokojniku v pomoč in tolažbo: g. primariju dr. Murgu, za njegovo požrtv. zdravniško oskrbo, boln. sestram za skrbno postrežbo, g. žup. Filipcu za versko tolažilo in spremstvo na njegovi zadnji poti, gas. društvo in gas. godbi; vsem darovalcem vencev, ki so jih darovali v tako obilnem številu, ter blagopokojnika spremljali na njegovi zadnji poti k večnemu počitku, meni pa stali s tolažili ob strani v usodni in prerani težki izgubi mojega ljubljene in nepozabnega moža, izrekam vsem skupaj mojo najprisrčnejšo zahvalo in v ohranitev spomina blagega pokojnika.

Krško, dne 28. oktobra 1929.

ROZALIJA REBERNIK, soproga.

Obl. koncesionirana
Šoferska šola
GOJKO PIPENBACHER

Ljubljana, Dunajska cesta 15

Pisarna in informacije: Butarjeva 9

Zahtevajte prospekt!

Otvoritev 2. novembra

LOKAL

v velikosti 50-80 m² za takoj ali pozneje se išče v Ljubljani. V poštev pride Dunajska, Aleksandrova, Miklošičeva cesta, Šelenburgova in Prešernova ulica. — Plača se 1 — 2 let naprej, eventualno se za lokal pripravne prostore predela na naše stroške. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Dober plačnik“.

Zahvala.

Iskreno se zahvaljujemo za številne pismene in ustne izraze iskrenega sočutja ob hitri izgubi našega ljubljene in nepozabnega sina, brata, strica, svaka, gospoda

Alfonza Mencingerja

Zahvaljujemo se z isto iskrenostjo vsem prijateljem in znancem, ki so se dejanski ali v duhu poslovili od nepozabnega, mu naklonili cvetja ter ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo gospodom aktivnim kakor rezervnim oficirjem, vojaštvu za častno spremstvo, gg. zdravnikom, zlasti dr. Jenkoti za požrtvalno skrb in nego ob pokojnikovi bolezni, prečastiti duhovščini, pevcem, ki so se poslovili od pokojnika z ganljivo pesmijo in zastopnikom raznih društev, organizacij in korporacij.

Vsem iskrena zahvala!

Ljubljana-Boh. Bistrica, dne 28. oktobra 1929.

Zalujoča rodbina Mencinger.

Pogrebni zavod I. Gašek, Vodmat.

Zahvala

12924

Vsem, ki so ob smrti našega nadvse ljubljene soproga in ateka, gospoda

Drago Schwaba

izkazali nepozabnemu pokojniku v tako obilni meri spoštovanje in vdanost, kakor tudi za neštevne dokaze iskrenega sočutja in sožalja, ki smo jih prejeli, izrekamo našo najtoplejšo zahvalo.

Posebno zahvalo smo dolžni vsem, ki so lajšali pokojniku njegove zadnje ure; dalje gg. pevcem »Merkurja«, »Glasbene Matice« in »Sloge« za prekrasno tolažitno petje, Sokoju L. Lovskemu društvu in številnim gg. trgovcem; dalje zastopnikom raznih oblasti, društev in organizacij, uslužbencem trdke Schwab in končno še enkrat vsem številnim prijateljem in znancem, ki so našega ljubljene spremlili v tako častnem številu na njegovi poslednji poti.

Iskrena hvala tudi vsem darovalcem krasnega cvetja.

Sv. maša zadušnica se bo brala v četrtek, dne 31. t. m. ob 8. uri jutraj v cerkvi Martijinega Oznanenja.

V Ljubljani, dne 30. oktobra 1929.

ZALUJOČI OSTALI